بنویس؛ قسم به آنکه جانم به دست اوست، جز حق از آن بیرون نمی‌آید

از عبدالله بن عمرو ـ رضی الله عنهما ـ روایت است که گفت: من هر چه از رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ می‌شنیدم به قصد حفظ می‌نوشتم، پس قریشیان مرا از این کار باز داشتند و گفتند: آیا هر آنچه از رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ می‌شنوی می‌نویسی درحالی‌که رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ بشر است و در خشم و خرسندی سخن می‌گوید؟ پس دست از نوشتن کشیدم و این مساله را برای رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ بازگو کردم که ایشان با انگشتش به دهانش اشاره کرد و فرمود: «اكتُبْ، فوالذي نفسي بيدِه، ما يَخرُجُ منه إلا حقٌّ»: «بنویس؛ قسم به آنکه جانم به دست اوست، جز حق از آن بیرون نمی‌آید».

[صحیح است] [به روایت ابوداوود]

عبدالله بن عَمرو ـ رضی الله عنه ـ می‌گوید: من هر چیزی را که از رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ می‌شنیدم می‌نوشتم تا با نوشتن آن را حفظ کنم، اما مردانی از قریش مرا از این کار نهی کردند و گفتند: رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ انسان است و در حال خرسندی و رضایت و خشم سخن می‌گوید و چه بسا دچار اشتباه شود، پس دست از نوشتن کشیدم. سپس آنچه گفته بودند با پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در میان گذاشتم که ایشان با انگشتش به دهانش اشاره کرد و فرمود: بنویس، قسم به آنکه جانم به دست اوست، در هر حال جز حق از آن بیرون نمی‌آید، چه در حال خشنودی و چه در حال خشم. و الله تعالی دربارۀ پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ می‌فرماید: {وَما يَنطِقُ عَنِ الهَوى * إِن هُوَ إِلّا وَحيٌ يوحى} [النجم: ۳-۴] (و از روی هوای نفس سخن نمی‌گوید * [آنچه می‌گوید] نیست جز وحی [الهی] که به [او] وحی می‌شود).

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/65077